

vonnis

RECHTBANK ROTTERDAM

Team handel

zaaknummer / rolnummer: C/419404 / HA ZA 13-226

Vonnis in incident van 18 december 2013

in de zaak van

JORIS DEMMINK

eiser in de hoofdzaak,
verweerder in het incident,
advocaat mr. H.J.A. Knijff,

tegen

1. KOEN VOSKUIL,

wonende te Rotterdam,

2. CHRISTIAAN RUESINK,

wonende te Rotterdam,

3. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid

AD NIEUWSMEDIA B.V.,

gevestigd te Rotterdam,

gedaagden in de hoofdzaak,

verweerders in het incident,

advocaat mr. O.G.Trojan,

en

de stichting STICHTING DE ROESTIGE SPIJKER,

gevestigd te Amsterdam,

eiseres in het incident,

advocaat mr. M.Ch.Kaaks.

Partijen zullen hierna Demmink, het AD c.s. en de Stichting genoemd worden.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding d.d. 4 februari 2013, met (bij akte) producties;
- de conclusie van antwoord van het AD c.s., met producties;
- de incidentele conclusie tot tussenkomst subsidiair voeging van de Stichting, met producties;
- de incidentele conclusie van antwoord van Demmink;
- de incidentele conclusie van antwoord van het AD c.s.;

-
- de akte overlegging aanvullende productie d.d. 9 september 2013, met producties, van Demmink;
  - de akte overlegging aanvullende producties d.d. 9 september 2013, met producties, van het AD c.s.;
  - de akte overlegging aanvullende producties d.d. 9 september 2013, met producties, van de Stichting;
  - de akte overlegging producties, tevens houdende vermindering van eis, met producties, van de Stichting;
  - de brief van het AD c.s. d.d. 27 november 2013.

Partijen hebben op 3 december 2013 hun standpunten in het incident doen bepleiten door hun respectieve advocaten; bij die gelegenheid hebben alle partijen pleitnotities overgelegd.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald in het incident.

2. De beoordeling

in het incident

2.1 De vordering in de hoofdzaak strekt, kort en zakelijk weergegeven, tot rectificatie van twee artikelen in het AD van 6 en 8 oktober 2012 over Demmink, alsmede tot schadevergoeding. Demmink stelt daartoe dat deze artikelen jegens hem onrechtmatig zijn. Het AD c.s. verweert zich; het verweer komt er, kort samengevat, op neer dat de artikelen op zorgvuldige wijze en met inachtneming van alle geldende regels tot stand zijn gekomen en op rechtmatige wijze een kwestie van publiek belang aansnijden zodat geen grond voor rectificatie of schadevergoeding bestaat.

De Stichting vordert, na vermindering van eis, dat haar wordt toegestaan zich in de hoofdzaak aan de zijde van het AD c.s. te voegen. Zij stelt daartoe dat zij daarbij het rechtens vereiste belang heeft.

Demmink en het AD c.s. betwisten dat; voorts vrezen zij voor verdere vertraging van het geding als de incidentele vordering wordt toegewezen.

2.2 De wet bepaalt in art. 217 WvBRv dat ieder die belang heeft bij een tussen andere partijen aanhangig geding kan vorderen zich daarin te mogen voegen. Het vereiste belang bij een vordering als de onderhavige is in de jurisprudentie van de Hoge Raad (arrest van 14 maart 2008, NJ 2008,168) als volgt omschreven: *Voor het aannemen van dat belang - ook bij voeging in de feitelijke instanties - is voldoende dat een uitkomst van de procedure die ongunstig is voor de partij, aan wier zijde de derde zich voegt, de rechtspositie van de derde nadelig kan beïnvloeden.*

Aan de aard van dat belang en van het nadeel kunnen geen andere eisen gesteld worden dan de algemene eisen die het burgerlijk (proces)recht stelt; in deze zaak, waar het gaat om de (on)rechtmatigheid van een journalistiek artikel in een krant, zal tot de in acht te nemen belangen ook behoren het door onder meer het EVRM (art. 10) beschermde recht van vrije meningsuiting. In die context is in de jurisprudentie van het EHRM erkend dat publicatieverboden een zogenoemd chilling effect kunnen hebben; daarmee wordt bedoeld dat degene tot wie zo'n verbod zich richt of een ander die een soortgelijk artikel, over hetzelfde of een aanverwant onderwerp, zou willen publiceren, daarvan wordt weerhouden door dat verbod. Dat wordt in het algemeen beoordeeld als een ongewenst gevolg waar het

---

de vrijheid van meningsuiting betreft; dat geldt te meer als om die reden wordt afgezien van het publiceren van artikelen die bijdragen aan een debat van algemeen maatschappelijk belang in een democratische samenleving.

Een dergelijk chilling effect moet naar het oordeel van de rechtbank worden beschouwd als een nadelige beïnvloeding van de positie van de derde als hiervoor bedoeld.

2.3 De artikelen in het AD waarvan Demmink rectificatie wenst hebben betrekking op contacten, in de jaren tachtig van de vorige eeuw, tussen een “beruchte Haagse jongenspooier” en Demmink, die toen secretaris-generaal van het ministerie van justitie was. In de artikelen is ook sprake van contacten tussen Demmink en minderjarige jongens. De Stichting stelt dat zij beschikt over informatie aangaande ontuchtige contacten tussen Demmink en een minderjarige jongen omstreeks 1988 in Amsterdam respectievelijk meerdere minderjarige jongens in de jaren negentig van de vorige eeuw in Turkije. Voor de rechtbank Midden-Nederland zullen over dat laatste onderwerp voorts in 2014 voorlopige getuigenverhoren op verzoek van de Stichting beginnen.

De in de hoofdzaak voorgestelde tekst voor de rectificatie luidt voor zover van belang “ *in het Algemeen Dagblad van 6 en 8 oktober 2012 hebben wij beschuldigingen van merendeels anonieme bronnen als feiten gepresenteerd dat (...) Demmink zich begin jaren tachtig zou hebben schuldig gemaakt aan pedofiele contacten zulks door tussenkomst van een pooier van minderjarige jongens (...)*”

2.4 Hoewel de verdediging van het AD c.s. zich met name richt op de wijze waarop de journalisten en de krant te werk zijn gegaan en de precieze inhoud van de artikelen, is de vordering van Demmink, zoals blijkt uit de hiervoor geciteerde door hem gewenste rectificatie, vooral ingestoken vanuit de bredere invalshoek van de aard van de beschuldigingen. De kern is dat Demmink er bezwaar tegen heeft dat hij, in zijn visie ten onrechte, wordt genoemd als iemand die pedofiele contacten heeft gehad; dat bezwaar ziet niet zozeer op de vraag waar en wanneer die contacten dan zouden hebben plaatsgehad. Nu het de eiser is die de inzet van het hoofdgeding bepaalt moet daarvan worden uitgegaan. Die inzet vertoont grote overeenkomst met de kwestie waarover de Stichting wenst te publiceren; dat de periode en de plaats niet gelijk zijn doet daaraan niet af.

Indien Demmink in de hoofdzaak gelijk krijgt en het AD dus een rectificatie moet publiceren en/of schadevergoeding moet betalen zal dat, naar redelijke verwachting, een chilling effect hebben op een ieder die omtrent pedofiele contacten van Demmink wenst te publiceren en dus ook op de Stichting. Of de Stichting journalistiek in engere zin bedrijft doet daarbij niet ter zake, nu duidelijk is dat zij zich met een of meer (audiovisuele) publicaties (op internet) tot het algemeen publiek in Nederland richt. In die zin is sprake van een nadelig effect als hiervoor bedoeld. Dat betekent, dat de Stichting voldoende belang heeft bij de gewenste voeging.

Daaraan doet niet af dat/of de Stichting ook een eigen procedure kan beginnen omtrent de rechtmatigheid van de video die reeds on line te bekijken valt en waarvoor de Stichting (meer) aandacht wenst. Als die procedure reeds aanhangig was zou daarover wellicht anders gedacht kunnen worden, maar daarvan is geen sprake. Dat op een verzoekschrift tot het gelasten van een voorlopig getuigenverhoor positief is beslist houdt niet in dat er een procedure aanhangig is en evenmin dat een verplichting bestaat die aanhangig te maken.

2.5 Zoals het AD c.s. echter terecht heeft aangevoerd is weliswaar het bestaan van een dergelijk belang bij de eiser tot voeging in beginsel noodzakelijk en voldoende voor toewijzing van de incidentele vordering, maar de algemene beginselen van procesrecht brengen mee dat meegewogen dient te worden of de processuele belangen van de oorspronkelijke partijen niet al te zeer worden geschaad door de voeging.

De rechtbank is van oordeel dat redelijkerwijs te verwachten valt dat de voeging zal leiden tot enige vertraging, nu aan de Stichting de gelegenheid dient te worden gegeven tot het indienen van een conclusie van antwoord. Verdere vertraging van enig belang hoeft er echter niet te komen; bij nadere conclusies of aktes zal immers de Stichting tegelijk met het AD c.s. concluderen/akte nemen. Bij zittingen zal het aantal sprekers met één toenemen, doch daaruit vloeit geen relevante vertraging voort. In dat verband merkt de rechtbank op, dat er geen reden is om in deze procedure te wachten op de voortgang en de uitkomsten van de voorlopige getuigenverhoren.

Hoewel in procedures als deze, waarin onder meer rectificatie van een artikel in een krant wordt gevraagd, vaak sprake is van een bovengemiddeld belang bij een spoedige einduitspraak, geeft reeds het gegeven dat de dagvaarding van februari 2013 dateert terwijl de artikelen in oktober 2012 gepubliceerd zijn aanleiding om aan te nemen dat daarvan hier geen sprake is. Dat wordt bevestigd doordat ter zitting Demmink en het AD c.s. desgevraagd, hoewel zij vanzelfsprekend een vlotte voortgang van de procedure nastreven, geen bijzonder belang bij een spoedige eindbeslissing hebben genoemd.

Dat alles betekent, dat de lichte vertraging die zal voortvloeien uit toewijzing van de incidentele vordering niet zo zwaar weegt dat de vordering om die reden afgewezen zou moeten worden.

2.6 Nu, gelet op de eisvermindering, slechts sprake is van voeging en niet van tussenkomst valt overigens niet in te zien dat toewijzing van de vordering tot complicaties of extra onderzoekshandelingen zal leiden. Zoals ook de Stichting, blijkens haar uitlatingen ter zitting, (inmiddels) terdege beseft zal in deze procedure, hoewel die door Demmink vanuit een bredere inzet wordt gevoerd dan de punten waarop het verweer van het AD c.s. ziet, toch slechts kunnen uitmonden in een oordeel over de (on)rechtmatigheid van de beide artikelen in het Algemeen Dagblad, de rectificatie en de schadevergoeding. De video van de Stichting is geen onderwerp van het geschil, de (on)rechtmatigheid daarvan staat niet ter beoordeling en heeft dus ook niet onderzocht te worden. De door de Stichting in te brengen (en eventueel met bewijsmateriaal te onderbouwen) visie zal dus door Demmink slechts besproken behoeven te worden voor zover deze van invloed kan zijn op het oordeel van de rechtbank omtrent de (on)rechtmatigheid van de artikelen en de daaraan eventueel te verbinden consequenties, hetgeen gecombineerd kan worden met de reactie op de stellingen van het AD c.s.

2.7 Het vorenstaande leidt ertoe dat de incidentele vordering wordt toegewezen. De beslissing over de kosten wordt aangehouden tot het eindvonnis.

In de hoofdzaak

2.8 De zaak zal naar de rol worden verwezen voor het nemen van een conclusie van antwoord door de Stichting.

De zaak zal daarna in beginsel voor comparitieberaad staan. Nu partijen bij gelegenheid van het pleidooi in het incident lieten weten nog geen standpunt te hebben ingenomen over de wenselijkheid van een comparitie in dit stadium versus de behoefte aan een nadere schriftelijke ronde gaat de rechtbank ervan uit dat partijen desgewenst de rolrechter ter zake zullen berichten.

3. De beslissing

De rechtbank

In het incident

staat de Stichting toe zich te voegen aan de zijde van het AD c.s.;

houdt de beslissing over de kosten aan tot de eindbeslissing in de hoofdzaak;

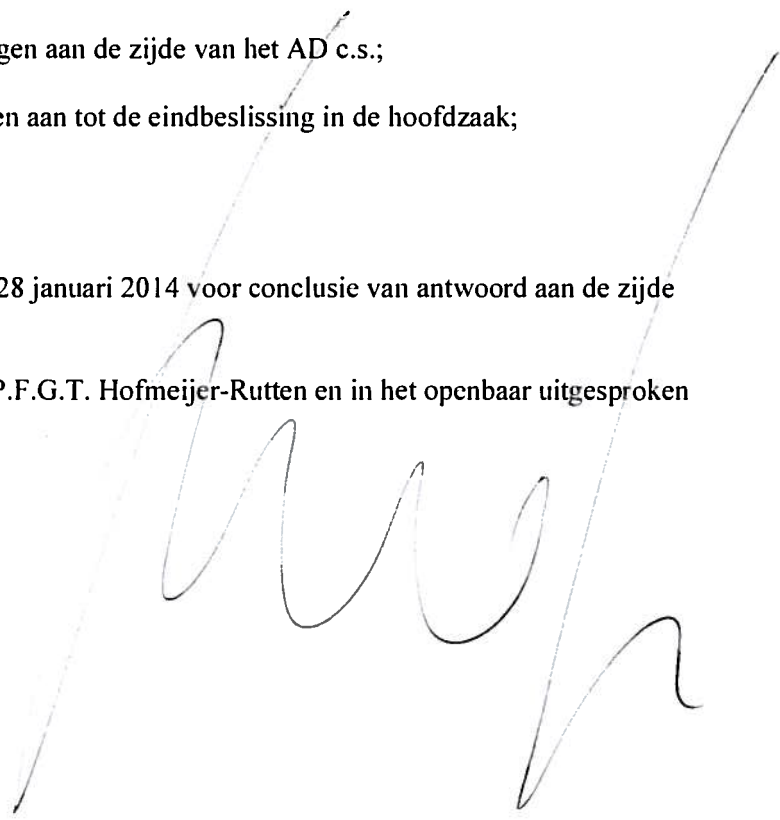
In de hoofdzaak

alvorens verder te beslissen

verwijst de zaak naar de rol van 28 januari 2014 voor conclusie van antwoord aan de zijde van de Stichting.

Dit vonnis is gewezen door mr. P.F.G.T. Hofmeijer-Rutten en in het openbaar uitgesproken op 18 december 2013.

106/427

Voor fotocopie conform uitgegeven aan
mr O.G. Trojan

advocaat

De Griffier,

